

רע"פ 7595/22 - ענת ויצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7595/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת:

ענת ויצמן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בנצרת (כב' השופטת א' לינדנשטראוס)
בעפ"ת 28.09.2022 מיום 26004-06-22

בשם המבקשת:

עו"ד אלעד בלעיש

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופטת א' לינדנשטראוס) בעפ"ת 28.09.2022 מיום 26004-06-22. בגדרו, נדחה ערעור המבקשת על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בצפת (כבוד השופטת ג' עספור שאהין) בתת"ע 12049-05-19 מיום 20.02.2022.

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הליך הוכחות מלא, בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה), בקשר עם סעיפים 64ד(א), 64ב(א) ו-39א לפקודה.

3. בתמצית, ביום 25.05.2019, נהגה המבקשת ברכב פרטי בכביש 90, כאשר נעצרה במחסום משטרי לצורך ביצוע בדיקת "נשיפון". המבקשת ביצעה את הבדיקה שלוש פעמים, אך בשלושת הפעמים הבדיקה כשלה בשל סיבות של "נפח נשיפה לא מספיק" או "נשיפה לא רציפה". בהתאם לכך, הואשמה המבקשת בהכשלת בדיקת הנשיפון,

עמוד 1

אשר דינו כדין סירוב לבצע את הבדיקה - סירוב, המקים חזקה כי נהגה בשכרות. יצוין, כי עובר לבדיקה זו, שהתה המבקשת במועדון, שם נחשפה לגז שפוזר במקום, שסוגו אינו ידוע לצדדים.

4. ביום 20.02.2022, הרשיע בית משפט השלום את המבקשת במיוחס לה. הדיון בבית המשפט התמקד בשתי שאלות: הראשונה, האם הוסברו למבקשת ההוראות וההנחיות בדבר סירוב לבצע בדיקת נשיפון; והשנייה, מה הייתה הסיבה לכישלון הבדיקה - הכשלה מכוונת של המבקשת או קושי ממשי לבצע את הבדיקה.

אשר לשאלה הראשונה - בית משפט השלום קבע, בהתבסס על הראיות והעדויות שהובאו לפניו, כי המשמעות של סירוב לבצע בדיקת נשיפון הוסבר למבקשת עובר לבדיקה; וכי המבקשת אף חתמה על טופס בו היא אישרה כי הדבר הוסבר לה. כמו כן, קבע בית המשפט, כי קמה חובה לבודק להסביר לנבדק את המשמעות של הכשלת הבדיקה - ומצא כי גם חובה זו קוימה.

אשר לשאלה השנייה - בית משפט השלום ציין, כי מקום בו בדיקת הנשיפון כשלה, קמה חזקה כי הנבדק סירב לבצע את הבדיקה (שכאמור, סירוב לבצע את הבדיקה מקים חזקה כי הנבדק נהג בשכרות), אשר הנטל להפריכה מוטל על כתפי הטוען נגדה. וביחס לכך, קבע בית המשפט, כי המבקשת לא הרימה נטל זה, משלא עלה בידה להוכיח את טענתה - לפיה לא הצליחה לבצע את בדיקות הנשיפון בשל הגז אליו נחשפה קודם לכן. בפרט, צוין, כי המבקשת לא הוכיחה את סוג הגז אליו היא נחשפה, מידת היחשפותה אליו ומשך זמן היחשפותה אליו; וכי היא לא הביאה כל חוות דעת מומחה שתבסס את טענתה זו.

5. ביום 01.05.2022, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית משפט השלום את דינה של המבקשת, והשית עליה עונש של פסילת רישיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

6. על הכרעת הדין של בית משפט השלום הגישה המבקשת ערעור לבית המשפט המחוזי. ביום 28.09.2022, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורה של המבקשת, מן הטעם כי זו לא הצביעה על כל עילה המצדיקה התערבות בממצאי עובדה ומהימנות של בית משפט השלום, אליהם מושתתת הכרעת דינו.

7. המבקשת לא השלימה עם פסק הדין של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

8. לטענת המבקשת, בקשתה מעלה שתי שאלות משפטיות עקרוניות החורגות מענייה הפרטי, אשר מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי", והן: "מהו מועד מתן ההסבר אודות משמעות סירוב למסור דגימת נשיפה, מקום בו הסירוב נובע מסירוב משתמע של הבדיקה (הכשלה), להבדיל מסירוב מפורש?"; ו"מהו נטל ההוכחה שרובץ על נאשם על מנת להוכיח כי לא הכשיל את הבדיקה?" [דגשים במקור - ח.כ.].

ביחס לשאלה העקרונית הראשונה, נטען, כי יש לקבוע שעל עורכי בדיקת הנשיפון להסביר את משמעות הסירוב המשתמע לאחר שהוכשלה הבדיקה בפעם הראשונה. עוד נטען, כי יש להתייחס להכשלה זו כסירוב לכל דבר ועניין, ולפעול בהתאם להנחיות הקבועות בנוהל 4.ח. לנהלי את"ן (מס' 02.231.14) "הטיפול בעבירות שכרות" (05.08.2020) (להלן: נהלי את"ן). כך, בעצם, נדרש מעורך הבדיקה להודיע לנבדק כי הוא רשאי לחזור בו מסירובו (המשתמע), ולהמתין 5 דקות כדי לאפשר לו חזרה כאמור.

ביחס לשאלה העקרונית השנייה, נטען, כי יש לקבוע שהנטל המוטל על נאשם להוכחת טענתו, לפיה לא הכשיל את בדיקת הנשיפון, הוא לעורר ספק סביר בכך שעשה כן.

עוד נטען, כי ראוי לדון בבקשה אף מטעמי צדק, הן בשל נסיבותיה האישיות של המבקשת, הן בשל נסיבותיה המשפטיות.

לבסוף נטען, לגופם של דברים, כי השוטר שערך את בדיקות הנשיפון חרג מההנחיות הקבועות בנהלי את"ן, וזאת, בין היתר, בכך שלא הסביר למבקשת את המשמעות של סירוב (משתמע) לבצען, באופן הנדרש ממנו לעשות; וכי המבקשת הצליחה להעלות ספק סביר בכך שהכשילה את בדיקות הנשיפון באופן מכוון.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

10. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 8269/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (05.12.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

11. על אף האצטלה העקרונית שניתנה לבקשה, הרי שזו נטועה כולה בדלת אמות עניינה הפרטני של המבקשת. בסופם של דברים, הרשעתה של המבקשת בדיון מושתתת על קביעות עובדתיות של בית משפט השלום, ובראשן – כי הוכח שהוסבר למבקשת על אודות משמעותו של סירוב לבצע בדיקת נשיפון; וכי המבקשת לא הוכיחה את טענתה, לפיה לא הצליחה לבצע את שלושת הבדיקות בשל חשיפתה לגז קודם לכן.

12. כמו כן, יוזכר, כי לא כל פגם הנופל בהתנהלותן של רשויות האכיפה מחייב התערבות שיפוטית (השוו: רע"פ 7953/11 חברת פ.מ.מ מתכות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה ח' (30.11.2011)). משכך, ככל שלא הוסבר למבקשת מה המשמעות של סירוב משתמע לבצע את בדיקת הנשיפון (באופן בו טוענת המבקשת כי היה נדרש לעשות), וככל שאכן מדובר בפגם שנפל בהתנהלות השוטר שערך את הבדיקה – ואיני מבקש לקבוע כל מסמרות בעניין (ראו: נוהל 4.ט.ג. לנהלי את"ן) – הרי שאין בכך כדי להצדיק דיון בבקשה. וזאת, משום ששותף אני למסקנתו של בית המשפט המחוזי, כי לא היה בכך כדי לקפח את זכותה של המבקשת, שכן "אילו באמת ובתמים [המבקשת – ח.כ.] לא הצליחה לבצע את בדיקות הנשיפה, ולא הכשילה אותן במתכוון, הרי שממילא כל הסבר שהיה ניתן לה בעניין זה לא היה מעלה ולא היה מוריד".

13. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בטבת התשפ"ג (28.12.2022).

ש ו פ ט